म-भा-ही. 📳 ॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकषष्टितमोऽध्यायः ॥६१॥ ॥७॥ एतच्छुत्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ २ ॥ ४ ॥ ४ ॥ अग्रथ-प्

कुलेमहतिजातासिक्षत्रियाणांमहात्मनां ॥ माशुचश्चपलाक्षंत्वंपद्मपत्रिनभेक्षणे ॥ ३५॥ उत्तरांत्वमवेक्षस्वगुर्विणींमाशुचःशुभे ॥ पुत्रमेषाहितस्याशुजन यिष्यतिभाविनी ॥ ३६ ॥ एवमाश्वासियवैनांकृतीयदुकुलोद्दह् ॥ विहायशोकंदुर्धर्षश्राद्धमस्यत्यकल्पयत् ॥ ३७ ॥ समनुज्ञाप्यधर्मज्ञंराजानंभीममेवच ॥ यमौयमोपमौचैवददौदानान्यनेकशः॥३८॥ततःप्रदायबङ्घीर्गाबाह्मणाययदूद्वह्॥समारूष्यतुवार्ष्णयीवैराटीमब्रवीदिदं॥३९॥वैराटिनेहसंतापस्वयाका र्योत्धिनिदिते॥भर्तारंप्रतिसुश्रोणिगर्भस्थंरक्षवैशिशुं ॥४०॥ एवमुकाततःकृतीविरराममहायुते॥तामनुज्ञाप्यचैवेमांसुभद्रांसमुपानयं॥४१॥ एवंस निधनंत्रामोदौहित्रस्तवमानद् ॥ संतापंत्यजदुर्धपमाचशोकेमनः रूथाः ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिवसुदेवसांत्वनेए

कषष्टितमोऽध्यायः॥६१॥ ॥६॥ ॥६॥ वैश्ंपायनउवाच एतच्छ्रवातुपुत्रस्यवचःशूरात्मजस्तदा ॥ बिहायशोकंधर्मात्माददौश्राद्धमनुत्तमं ॥ १ ॥ तथैववासुदेवश्रस्वसीयस्यमहात्मनः ॥ द्यितस्यपितुनित्यमकरोदौर्ध्वदेहिकं ॥ २ ॥ षष्टिशतसहस्राणिब्राह्मणानांमहौजसां ॥ विधिवद्भोजयामासभो ज्यंसर्वगुणान्वितं ॥ ३ ॥ आन्छायचमहाबाहुर्धनतृष्णामपानुद्रत् ॥ ब्राह्मणानांतदारुष्णस्तदभूछोमहर्षणं ॥ ४ ॥ सुवर्णचैवगाश्चेवश्यनान्छाद्नानिच ॥

दीयमानंतदावित्रावर्धतामितिचाबुवन्॥५॥वासुदेवोथदाशाहीबलदेवःससात्यिकः॥अभिमन्योस्तदाश्राद्धमकुर्वन्सत्यकस्तदा॥६॥ अतीवदुःखसंतमा नशमंचोपलेभिरे॥ तथैवपांडवावीरानगरेनागसाङ्कये॥ ७॥ नोपागच्छंतवैशांतिमभिमन्युविनाकृताः॥ सुबहूनिचराजेंद्रदिवसानिविराटजा ॥ ८॥ नाभुं

कपितदुःखार्त्तातदभूत्करुणंमहत् ॥ कुक्षिस्थएवतस्याथगर्भोवैसंप्रलीयत ॥ ९ ॥ आजगामततोव्यासोज्ञात्वादिव्येनचक्षुषा ॥ समागम्याववीद्वीमान्प्थांप थुललोचनां॥ १०॥ उत्तरांचमहातेजाःशोकःसंत्यज्यतामयं॥ भविष्यतिमहातेजाःपुत्रस्तवयशस्विनि ॥ ११ ॥ प्रभावाद्वासुदेवस्यममव्याहरणादपि॥ पांड

वानामयंचांतेपालियपतिमेदिनीं॥ १२॥ धनंजयंचसंप्रेक्ष्यधर्मराजस्यश्च्यवतः॥ व्यासोवाक्यमुवाचेदंहर्षयन्निवभारत ॥ १३॥ पौत्रस्तवमहाभागोज निष्यतिमहामनाः॥ पृथ्वींसागरपर्यतांपालयिष्यतिधर्मतः ॥ १४॥ तस्माच्छोकंकुरुश्रेष्ठजहित्वमरिकर्शन ॥ विचार्यमत्रनहितेसत्यमेतद्भविष्यति ॥ १५॥